

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 1077/2022
13.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца Неимар пут ДОО Салаковац, општина Мало Црниће, Ул. први партизански одред бб, чији је пуномоћник Никола Арнаут, адвокат у ..., против туженог ЈП Дирекција за изградњу општине Велико Градиште у ликвидацији, Житни трг бр. 1, чији је пуномоћник Александар Ђорђевић, адвокат у ..., ради дуга, вредност спора 2.455.966,18 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Привредног апелационог суда 3 Пж 3010/22 од 06.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 13.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Привредног апелационог суда 3 Пж 3010/22 од 06.04.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Привредног суда у Пожаревцу П 558/2013 од 17.01.2022. године у ставу првом изреке није дозвољено субјективно преиначење тужбе како је то тужилац определио на рочишту одржаном 17.01.2022. године. У ставу другом изреке, одбијен је предлог тужиоца за понављање поступка у предмету тог суда П 558/2013, док је у ставу трећем обавезан тужилац да туженом исплати износ од 44.250,00 динара на име трошкова поступка.

Решењем Привредног апелационог суда 3 Пж 3010/22 од 06.04.2022. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца, потврђено је решење првостепеног суда и одбијен је захтев тужиоца за исплату трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и због уједначавања судске праксе.

Оцењујући испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиоца на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд налази да нису испуњени процесни услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Ревизија је изјављена против решења Привредног апелационог суда којим је одбијена као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење првостепеног суда којим је одбијен предлог тужиоца за понављање поступка у предмету тог суда, и није дозвољено субјективно преиначење тужбе, како је то тужилац определио на рочишту одржаном дана 17.01.2022. године.

Имајући у виду предмет тражене правне заштите и врсту одлуке које су донете од стране нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да изјављена ревизија не испуњава услове за одлучивање у складу са одредбом члана 404. Закона о парничном поступку. Ово из разлога што се ревизија против решења може изјавити само према условима прописаним одредбом члана 420. Закона о парничном поступку. Одредбом става 1. наведеног члана прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. У ставу 5. прописано је да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којима се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о решењу другостепеног суда којим је потврђено решење о одбијању предлога за понављање поступка, Врховни касациони суд налази да ревизија у складу са одредбом члана 420. став 5. Закона о парничном поступку није дозвољена. Такође, предмет ревизије не може бити ни другостепена одлука којом је одбијена жалба у односу на део првостепене одлуке којом није дозвољено субјективно преиначење тужбе, из разлога што се не ради о решењу којим је поступак правноснажно окончан, па се стога не може применити ни одредба члана 420. став 1. Закона о парничном поступку.

У складу са изнетим, против побијаног решења не може се изјавити ни посебна ревизија предвиђена одредбом члана 404. Закона о парничном поступку, због чега је Врховни касациони суд применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, донео одлуку као у изреци.

Применом одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је у ставу другом изреке одбио захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер трошкови настали поводом одговора на ревизију не спадају у нужне и потребне трошкове за одлучивање о ревизији.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић